

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

3.dje årg.

Den 11 Maj 1902

N:o 32

Återgiftvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *Conrad Nordqvist* (med 1 porträtt). *Axel Nordqvist* (med 1 porträtt). *Herr von Plehwe* (med 1 porträtt). *Professor Weibulls begrifning* (med 1 illustr.) *Finska Nationalentern* (med 2 illustr.) *En magnifik hedersgåfva* (med 2 illustr.) *Stockholms äldste inånare* (med 1 porträtt) *Från hästutställningen i Kristiania* (med 3 illustrationer) *Hv. d. en undervattensbåt kommer åstadkomma* (med 1 illustr.) *Från storhärtingens af Baden regering jubileum* (med 1 illustration) *Pultarmonumentet* (med 3 illustrationer) *»Orons ö»* (med 4 illustrationer) *Karl-Erik & Forslund* (med 1 porträtt) *Veckans porträttgalleri* (med 24 porträtt). HVAR 8 DAGS novellblad, XI: *Miss Rosdales m sstg.* Öfversättning för HVAR 8 DAG.

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1902.

Foto. Julius Gepp, Foto-för & utöf. Södn.

CONRAD NORDQVIST.

Speciellt taget för HVAR 8 DAG

CONRAD NORDQVIST.

En gedigen musiker och en gedigen man... Huru än böljeslagen gå i den svenska musikalska världen, har förste hofkapellmästaren Conrad Nordqvists kapacitet dock aldrig varit omstridd, utan hans taktpinne har ständigt förmått att uppväcka vackra stämningar och bifallsstormar.

Johan Conrad Nordqvist har, om någon, passerat graderna. Han har gått långsamt, men säkert framåt, tack vare sin stora begåfning och sitt rastlösa arbete. Han har kanske aldrig bländat, men det ljus han utsänder är icke desto mindre klart. Hans genius brinner med en lugn och ihållande låga.

Född den 11 april 1840 i Vänersborg, där fadern var musikus, blef Nordqvist vid endast åtta års ålder elev vid Vestgöta-Dals regementes musikkår, hvilken den lille trumslagarepojken följde ut i danska kriget 1848. Följande år blef han nummerspel och fick 1855 hautboists namn, heder och värdighet för sin ovanliga skicklighet.

Nordqvist antogs 1856 till elev vid konservatoriet i Stockholm och förste violinist vid Ladugårdslandsteatern, blef 1859 altviolist i hofkapellet och 1862 musikanförare vid k. teaterns balett.

Vid 26 års ålder aflade Nordqvist examen som organist, musikdirektör och musiklärare vid högre läroverk och erhöll då det högsta betygsantal, som dittills uppnåtts. Han blef därpå musikdirektör vid Jönköpings regemente, hvars musikkår af honom grundligt ombildades, samt sedan vid Marinregementet.

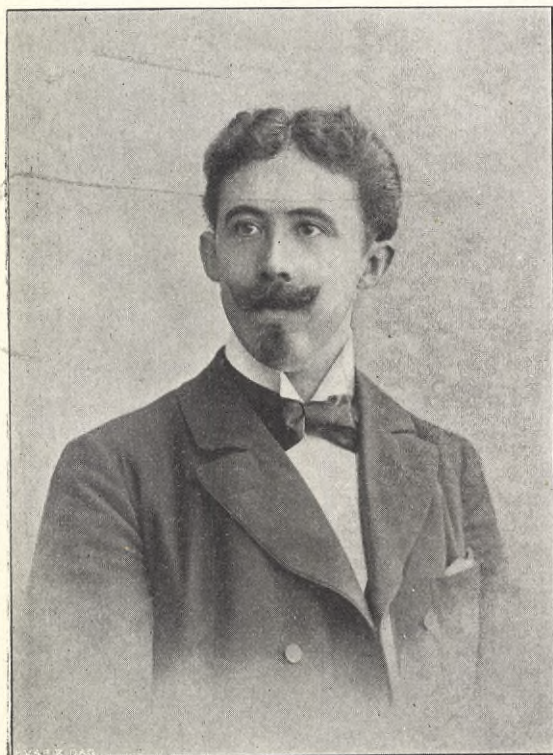
Under åren 1867—68 uppehöll Nordqvist sig med statsunderstöd i Dresden och Berlin, sysslade med komposition. Han blef 1870 ledamot af Musikaliska akademien samt harmonilärare vid konservatoriet, 1875 organist i Storkyrkan, 1876 kor-mästare vid k. lyriska scenen, 1879 andre samt 1885 förste kapellmästare och hofkapellmästare. 1888 öfvertog Nordqvist genom kontrakt med regeringen ledningen af operan, hvilken, som man torde erinra sig, hade att kämpa mot åtskilliga svårigheter, men lämnade denna befattning 1892, i det att han samtidigt utnämndes till förste hofkapellmästare.

Nordqvist har äfven medhunnit att 1868—74 vara musiklärare vid Nya elementarskolan och gymnasium samt 1886—89 dirigent för Musikföreningen. Han uppträdde i forna dagar ofta på konserter, mest i stråkkvartetter, där han helst spelade altviolen.

Den talangfulle och energiske mannen har äfven gjort sig bemärkt som kompositör. Han har sålunda komponerat baletter, orkestersaker, pianostycken, sånger, m. m., Den härliga »Sorgmarschen vid Carl XV:s begrafning» torde vara den mest kända af Nordqvists kompositioner.

Som orkesteranförare är Nordqvist lugn och bestämd. Han ingifver en känsla af trygghet, och hofkapellet har under hans ledning städse intagit en hög ståndpunkt.

* * *

AXEL NORDQVIST.

AXEL NORDQVIST.

Det har tyckts oss passande att i samband med fotografien af förste hofkapellmästaren Nordqvist återgifva en bild af hans son, den unge lofvande sångaren Axel Nordqvist, hvilken i fjol debuterade å Stockholmsoperan som Siegmund i »Valkyr'an» och förliden söndag uppträdde å samma scen som Don José i »Carmen», i det att han tillbringat den mellanliggande tiden i Tyskland under studier. Hr N., som haft till lärare professor Emerich i Berlin, har uppträdt på operan i Graz — den största österrikiska operascen näst efter Wieneroperan — och Kiel som Siegmund, Faust och Don José.

Som ett kuriosum kan nämnas, att hr Axel Nordqvist redan år 1878 uppträdde å k. teatern i Stockholm och äfven då i Carmen — nämligen som statist.

HERR VON PLEHWE.
 RYSSLANDS NYE INRIKES-
 MINISTER.

Efter fotografi.

Till den häromdagen mördade Sspijagins efterträdare på ryska inrikesministerposter har utnämnts hr von Plehwe, hittillsvarande ministerstatssekreterare för storfurstendömet Finland.

Då detta namn ofta nämnts i sammanhang med senare tiders svåra förhållanden i Finland, har HVAR 8 DAG ansett porträttet i fråga af ett visst intresse.

PROFESSOR WEIBULLS BEGRAFNING.

Efter amatörfotografi för HVAR 8 DAG.

Torsdagen den 24 april ägde professor *Martin Weibulls* jordfästning rum i Lunds domkyrka. Sorgehögtidligheten minde lika mycket om den inom universitet och kommun framstående mannen som om den af alla afhållna och högt skattade personligheten.

FINSKA NATIONALTEATERN.

HVAR 8 DAG.

Den 9 sistlidne April invigdes den nya, präktiga byggnad, som skall hysa Finska nationalscenen. Denna scen har grundlagts af Doktor *Kaarlo Bergbom*, teaterns ledare. Åran att hafva nått den höga ståndpunkt i utöfvandet af dramatisk konst som Finska Nationalteatern intager, tillkommer tvifvelsutän i främsta rummet Doktor Bergbom, som med estetikerns fina omdömesförmåga förenar scenledarens kompetens. Men dessutom föfogar Finska Nationalteatern öfver framstående artister bland hvilka vi vilja nämna några namn, Fruarne *Iida Aalberg* och *Katri Rantio* samt Herrarne *Leino Weckman*, *Rantio* och *Ahlberg*.

DEN NYA FINSKA NATIONALTEATERN.

D:R K. BERGBOM.

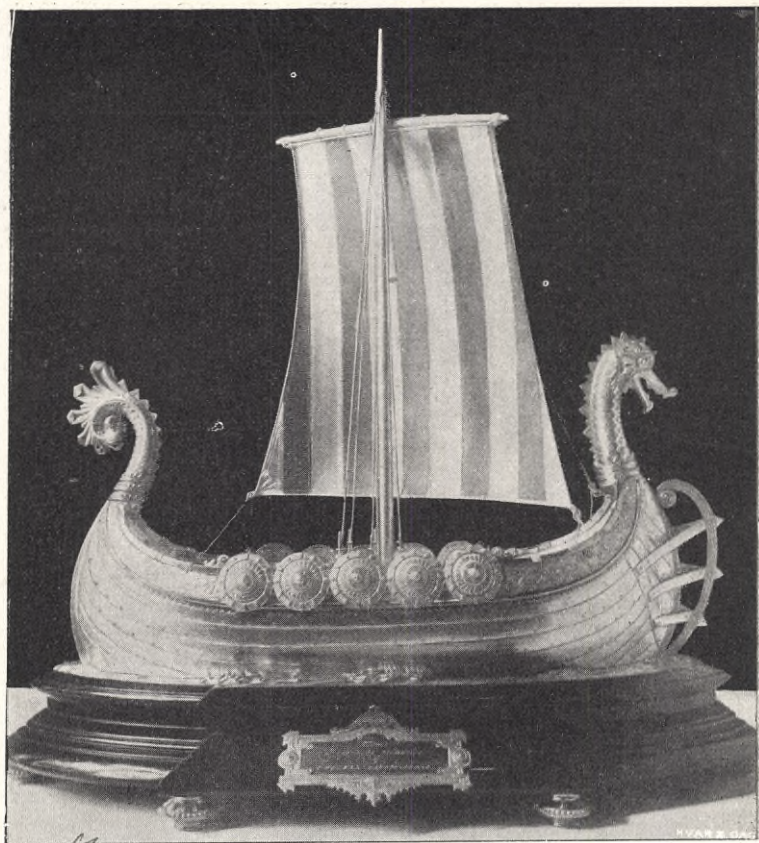
EN MAGNIFIK HEDERSGÅFVA.

En storartad hyllningsfest ägde, den 2 maj rum, då å Hasselbacken, gafs middag för chefen för Sveriges angfartygs-assuransförening kapt. Axel Appelberg från Göteborg med anledning af att han i 25 år varit verkställande direktör i assuransföreningen. Till jubilaren öfverlämnades en särdeles dyrbar, bland Sveriges skeppsredare subskriberad hedersgåfva. Inbjudningen hade utgått från kapt. G. O. Wallenberg, generalkonsul A. Johnson, och konsul Hj. Wikander. Gåfvan består af ett drakskepp

AXEL APPELBERG.

af silver. Skeppet, ett mästestycke i sitt slag, är tillverkad å hofjuvelerarefirman Möllenborgs ateller, hvars verkmästare A. G. Aarfloot uteslutande lagt hand vid arbetet, som länder firman till all heder. Å en sköld å drakskeppets babordssida läses: Till chefen för Sveriges Angfartygsassuransförening, Axel Appelberg. På skeppets styrbordssida läses å en annan sköld: Minne af gagnande verksamhet från svenska skeppsredare. — Gåfvans värde, som i och för sig är betydligt, representerande ett par tusen kr., förhöjes ytterligare genom dess barlast, som utgöres af väl stufvade rullar af 20-kronor i guld till ett belopp af 12,000 kronor.

Efter fotografi.

DRAKSKEPP LASTADT MED 12,000 KRONOR I GULD.

STOCKHOLMS ÄLDSTE INVÅNARE.

Efter fotografi speciellt tagen för HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAG.

Foto. Julius Grape, Foto-afför & ateller, Sthlm.

AXEL CEDERGREN.

98 år fyllde den 28 april hufvudstadens äldste invånare, boktryckaren och förre tidningsutgivaren Axel Cedergren. Hr C. har allt sedan april 1897, då bruksägaren Johan Lind afled, varit Stockholms äldste manlige invånare. Men han var ännu vid 1901 års början endast den sjette i ordningen bland hufvudstadens äldste, i det att fröknar och enkefruar då voro honom öfverlägsna hvad åldern beträffar. Nu är emellertid hr C., som sagdt, den äldste personen i Stockholm, sedan hans medtäflarinnor aflidit. Det lär under de senaste decennierna aldrig ha förekommit, att någon manlig invånare varit äldst bland Stockholms befolkning.

Hr C. är född i Visby, där hans fader ägde ett tryckeri, och han var själf vid endast fjorton års ålder tryckeriföreståndare. Han begaf sig sedermera till Stockholm, där han på 1850-talet etablerade sig som boktryckare. Han fick snart tilliten till kund och behöll densamma, ända tills han i början af 1902 nedlade sin verksamhet!

Den ungdomlige åldringen är fortfarande kry och pigg. Han mottog på födelsedagen många besökande, däribland flera tidningsmän, och underhöll sig med dem på det lifligaste.

HVAR 8 DAG passade naturligtvis på att sända en fotograf till födelsedagsbarnet, och ha vi sålunda nöjet kunna framvisa ett porträtt »för dagen». Det är icke alla, som göra efter att bli fotograferade vid 98 års ålder! Vi återkomma på 100-årsdagen.

FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN I KRISTIANIA.

Fotografier för HVAR 8 DAG af N Skarpmoen, Kristiania.

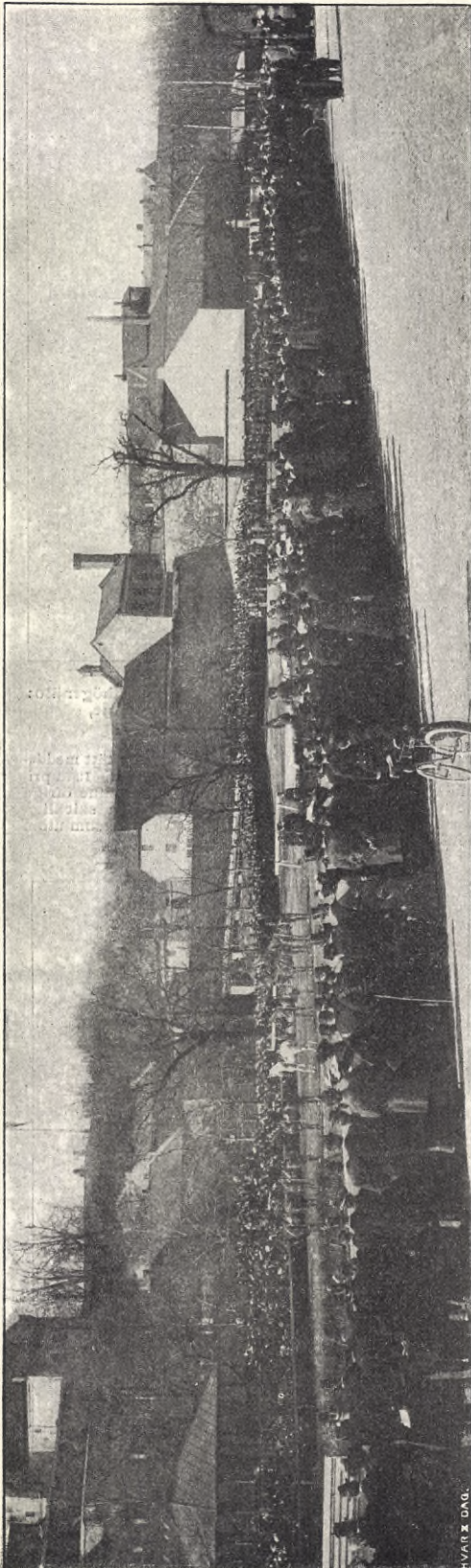
FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN I KRISTIANIA: Vid prisutdelningen. Personerna på fotografien räknade från venster till höger äro: Kapten Falkenberg, Kapten Hauge, Ryttmästaren Boltenstern, Ljtnanten Frih. von Essen, Öfverste Morgenstjerne, Ljtnanten Grefve Bonde samt Ryttmästaren Aas (civil).

I dessa dagar har Kristiania haft sin 2:dra Hästutställning äfven denna omfattad med lifligt intresse af den stora hufvudstadspubliken, liksom gifvetvis af fackmännen. Utställningen karakteriseras såsom sardes vällyckad. Bland de mest populära numren voro där liksom i Stockholm prisridningen och prishoppningen. Härinom utmärkte sig synnerligast

de trenne svenska officerare, hvilkas namn och porträtt meddelas ofvan. Ryttmästaren Boltenstern eröfrade sålunda 1:sta priset för både ridning och hoppning, medan de tvänne öfriga svenskarne tillerkändes hvar sitt 2:dra pris. Våra skickliga kavallerister blefvo i hög grad populära såväl inom som utom militärkretsen.

FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN I KRISTIANIA: De svenska officerarne. Från venster på fotografien räknadt: Ryttm. Boltenstern, Grefve Bonde, Frih. von Essen.

HVAR 8 DAG.

FRAN HÄSTUTSTÄLLNINGEN I KRISTIANIA: Uppvisning

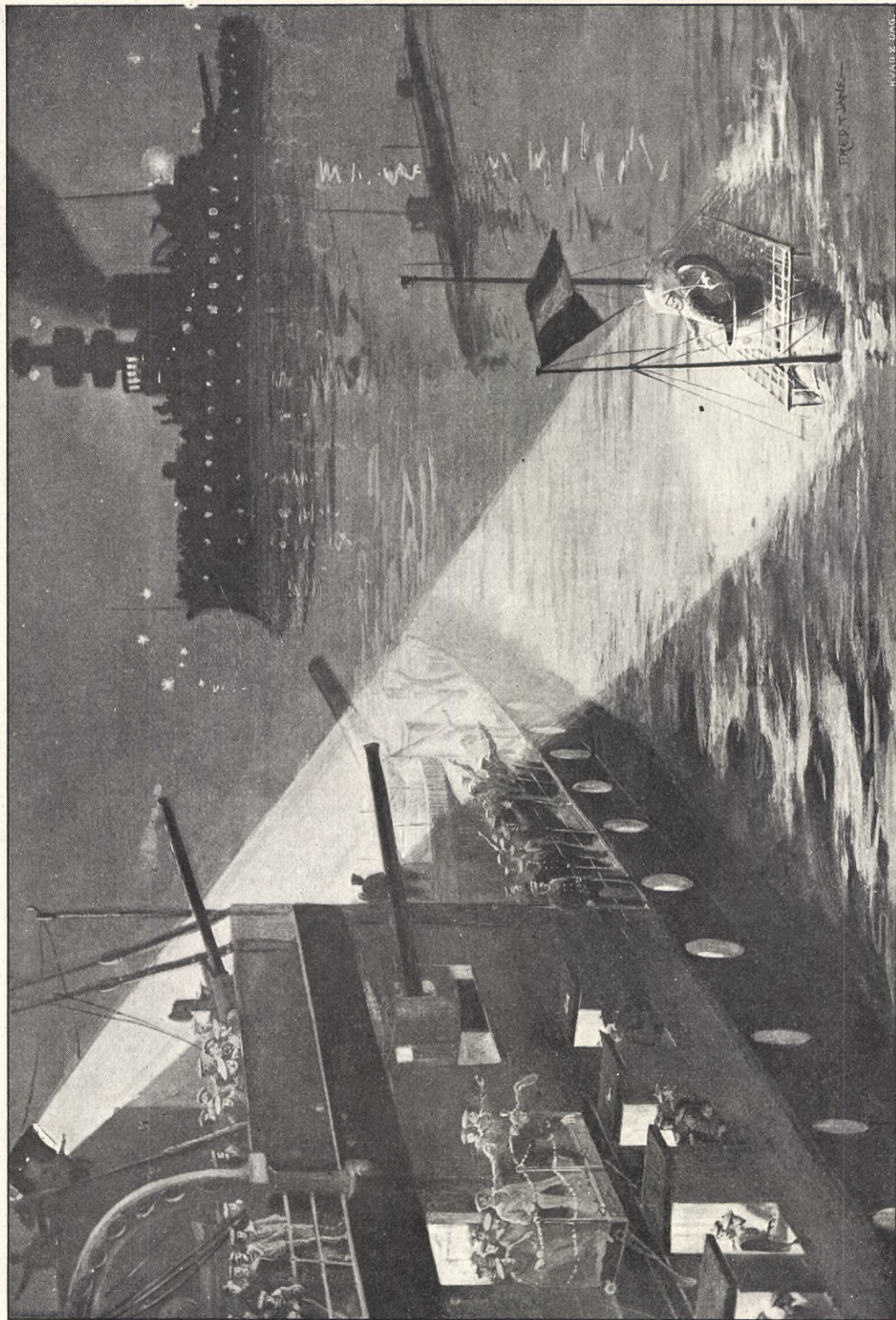
TEATER-AMATÖR-SÄLLSKAPET I STOCKHOLM.

Foto. Fahlstedt. Stockholm.

Den 27 April gaf Amatörsällskapet en matiné, till förmån för Stockholms Fjäl.kolor.förening. Föreställningen »Gäde rum å Dramatiska Teatern och omfattade en liten operett och en 2-akts komedi, »Den sjuke brorsonen», öfversatt från spanskan af K. A. Hagberg. I synnerhet komedien väckte stort bifall både genom innehåll och utförande, hvilket senare kännetecknats som utmärkt. Vår bild visar en scen från Kommedien.

HVAD EN UNDERVATTENS BÅT KAN ÅSTADKOMMA.
 DEN FRANSKA UNDERVATTENS BÅTEN »MORSE» SOM SPRÄNGT PANSARSKJEPPET »BOUVINES» I LUFTEN, VISAR SIG I VATTENYTAN
 FÖR ATT ERHÅLLA SITT PRIS.

Efter fotografi af originalteckningen.

Man har nyligen företagit högst intressanta prof med de för framtidens maritima krig otvivelaktigt högst betydelsefulla undervattensbåtarna. Som bekant är det Frankrike, som på detta område gått i spetsen, och vår bild återger den vällyckade attack, som undervattensbåten »Morse» nyligen gjorde mot de båda pansarkollosserna »Bouvines» och »Touareg», hvilka, därest det gällt allvar, gifvetvis blifvit sprängda i lufken af välräddade torpedos. Sjömännen å pansarskeppen hälsade också det djärfva »undervattensvidunderet», som plötsligt uppenbarade sig alldeles invid dem, med entusiastiskt jubel.

»DET MINNESGODA SVERIGE».

Fot. Julius Grosse, Foto. affär & atelier, S'kln.

PULTAVAMONUMENTET.

EFTER FOTOGRAFI TAGEN SPECIELLT FÖR HVAR 8 DAG.

(Se sid. 508)

Festtåget drager öfver Marktplatz i Karlsruhe. HVAR 8 DAG är i tillfälle att efter fotografi lämna en bild från de festligheter som sär-kildt i Karlsruhe tagit sig storartade uttryck till firandet af den såväl i Baden som öfver hela Tyskland ofantligt populära furstens 50-års regeringsjubileum. I närmast föregående nummer af HVAR 8 DAG finnes ett nyttaget helsidesporträtt af det storhärtingiga paret jämte biograf.

PULTAVAMONUMENTET.

Skulptören Theodor Lundberg har i dagarna afslutat modellen i lera till det monument, som är afsedt att resas på karolingrafven långt bort från fäderneslandet, och synes han här hafva lyckats frambringa en skapelse af ovanlig skönhet. Redan den

välvilligt omfattat förslaget. Det skulle då placeras på en mindre kulle, kring hvilken karolinerna kunde samlas vid de ofta förekommande historiska tågen. Men för att realisera denna tanke fordras att allmänhetens ofvillighet tages ganska starkt i an-

MAJOR CLAES GRILL.
Monumentets upphofsman.

SKULPTÖREN TH. LUNDBERG.
Monumentets mästare.

lilla modellen i gips, som Lundberg inlämnat till täflingen och som stod utställd såväl i Stockholm som Göteborg, tillvann sig allmän beundran på båda platserna. (Se HVAR 8 DAGS I årg. n:o 28). Men framför det nu färdiga konstverket i hans atelier står man djupt gripen öfver det nobla och storartade i utförandet. Och sällan har det väl på senare tid hos oss lyckats en konstnär att genom sitt arbete så varmt tilltala åskådare af annars vidt skilda smakriktningar.

Monumentet har ju tillkommit för att hedra krigare, som i fjärran land med ovanskelig tapperhet kämpade för sitt fädernesland, åtminstone efter sin och sin konungs åsikt, samt för att hos kommande släkten vara till väckelse att, när och hvar striden står, ej sky något offer på fosterlandets altare samt till dess skydd och bestånd. Det innebär sålunda en ädel maning till närvarande och kommande släkten. Endast så bör och får det tolkas, på samma gång som det i det främmande landet bör bära vittnesbörd om att ej håller vi glömt bort våra tappre, som hvila i det ödesdigra slagfältets jord.

För att äfven åt Sverige kunna bevara ett bland de vackraste konstverk vår tid hos oss frambragt, lärer monumentets upphofsman, major C. Grill, vara betänkt på att söka åstadkomma medel till tvänne afgjutningar i brons, hvaraf den ena skulle komma att placeras på Skansen i Stockholm, med hvars styrelse han satt sig i förbindelse och som

språk. Ty ännu äro de nödiga medlen långt ifrån insamlade. Förutom från konungen, som personligen varmt intresserar sig för denna sak, hafva medlen hittills hufvudsakligen tillhopabringats bland militärer och skolungdom, hvaraf tusenden lämnat sitt lilla bidrag. Listor komma därför att i dessa dagar krigsäradas, och hvarje bidrag är naturligtvis välkommet. Alla medel böra insändas till major C. Grill i Göteborg.

Det imposanta monumentet utgöres af en grupp föreställande Svea i hög, aktningssjudande gestalt, klädd i sorgdok och med de ädla anletsdragen präglade af djupt vemod. Öfver en vid hennes fötter liggande död krigare med bruten klinga höljer hon det fällda svenska banéret, och i vänstra handen håller hon en lagerkrans, å hvars band står att läsa: *Suecia Memor.*

På monumentets framsida, något nedom den liggande kämpfiguren, är fäst en kartusch med inskription: *Filiis ad Pultavam occisis.*

Med dessa få ord (»Det minnesgoda Sverige åt sina vid Pultava fallna söner») anger monumentet själf på ett flärdriitt, men dock talande sätt såväl ursprung som ändamål.

Monumentet, som skall gjutas i brons, får en höjd öfver grafkullen, hvarå det skall resas, af 3 $\frac{1}{2}$ meter; det kommer att omgifvas af ett bronsrække och grafven i sin helhet att kringgärdas af ett 100-tal träd.

(Se sid. 506.)

»ORONS Ö».

FRÅN NAPOLEONS FÖDELSEÖ, CORSIKA.

Efter fotografier och bref till HVAR 8 DAG.

AJACCIO.

V id en af världens härligaste bukter, på Corsikas västra och i klimatiskt hänseende mest gynnade kust ligger Ajaccio, »La bianca», såsom den kallas af inbyggarna. Och hvit och vänlig lyser den emot en, som ett soligt leende tager den bort de dystra, markerade dragen af »Orons ö». På det hela taget ger denna sida af ön ett helt annat tillgängligt intryck än t. ex. den östra kusten med Bastia, där allt har ett mera sträfft, af de starka vindarna förhärjat och förhårdadt utseende.

Så har Ajaccio sin stolta käpphäst, den att vara Napoleons födelsestad. Och många steg behöfver man ej taga i Ajaccio utan att blifva erinrad om hjäl-

ETT CORSIKANSKT BERGERIE.

INTERIÖR FRÅN NAPOLEON I'S FÖDELSEHEM I AJACCIO.

ten, otaliga minnen föra ens tanke på honom Först och främst de byggnader, som stå i förbindelse med hans lif, monumenten. namn, folktyper. Hur ofta hejdar man sig icke inför en eller annan inföding, den höga, djärfva pannan, denna djupa blick, denna energiska haka, denna grekiska profil, som är så välbekant från Napoleons porträtt.]

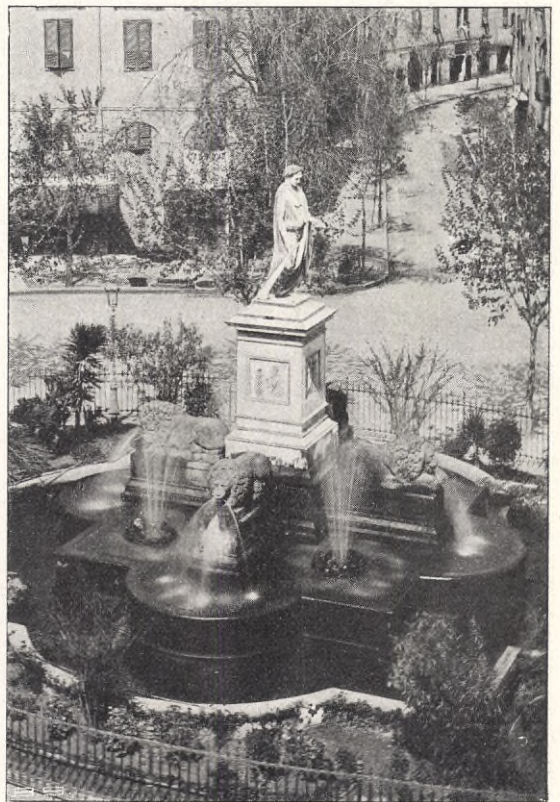
Här bredvid en afbildning af Napoleons staty såsom i:ste konsul, ett ännu större monument där han, sittande till häst i cesarerernas dräkt, är omgifven af sina fyra bröder, står på Place du Diamant, Ajaccios vanliga eftermiddagspromenadplats.

Till sevärheterna hör naturligtvis Napoleons födelsehus, en ganska blygsam byggnad i en af den gamla stades tränga gator. Rummen ha alla en sträng värdighet, inättade efter tidens stala smak, såsom vidstående interiör af stora salongen utvisar.

Strax utanför staden ligger »Grotto di Nablino» (så uttalas Napoleon på korsikanska); ett vackert klipparti. För öfrigt finnes det, hvarhelt man vill gå, en embarras de richesse af härliga utsiktspunkter, små lockande stigar och en öfverflödande blonsterprakt.

Ger man sig litet längre upp bland bergen bör man ej försumma att besöka ett bergerie. Det är väuiga, trimodiga, förnöjsamma människor, som bo och lefva däruppe under de mest primitiva förhållanden. En säter består vanligen af små byggnader, löst hopfogade af granitblock, den ena för folket, den andra, i händelse af för svåra oväder, för fånaden. Så små och tränga är de, att husgeråd o. d. måste hängas utanför. Gärna erbjuda invånarna dig af sin nödtorft, som sommartid infattar sådana jäckerreter som »ruccios», en slags gräddost, och doftande skogssmultron. Vill du vara högdragen och förnäm är det ej radligt att söka beröring med detta stolta, impulsiva, passionerade folk, men är du vänlig och enkel som de själfva, vill man trycka sina händer och du följes af deras välsignelser och goda önskninigar. På dessas makt tror korsikanaren lika säkert som hvarje rättroende katolik på Gud själf. Det händer äfven att man plockar dig en bukett af timjan, vildnejlikor, alpviolkr och andra småblöster, som den karga naturen däruppe kan frambringa.

Da man känner Corsika förstär man tillfullo att en som är född och fostrad där, måste älska det af sin innersta själ och, skild därifrån, längta dit hela sitt lif. Det ligger något oändligt starkt och bindande däröfver, i bergen, i doften, i hafvet och i hela dess blödande historia.

AJACCIO: NAPOLEON I'S STATY.

KARL-ERIK FORSSLUND.

Född i Ljusnarsberg, Örebro län, den 14 september 1872, student i Uppsala 1889, fil. licentiat 1897. Skrifter: »Skog», 1896, »Jungfru-Jan», 1897, »Historier», 1899, »Storgården», 1900, »Djur. Skizzer och historier från Storgården», 1900,

Foto. Bohman. Falun.

KARL-ERIK FORSSLUND.

»Storgårdsblomster» 1901, samt slutligen »Arbetare, sånger och visor», hvilka utkommit i dessa dagar. Utan tvifvel skall Karl-Erik Forsslund med sina nya visor vinna många nya vänner, och återgifva vi därför detta porträtt »för dagen». Redaktionssekreterare i Strix 1897-98. Författare till sago-spelet »Det otroligaste», gifvet för första gången i Stockholm den 30 oktober 1901.

* * *

Detta är data — men data är icke mannen, allra minst i detta fall. Ty mannen är poet och sagoberättare. Naturen har danat honom — säger en af våra främste kritici — till sagförtäljare och spelman. »Med samma lekande lätthet diktar han på vers och prosa, och af solsken och vackert väder sömmar han sånger, som skimra såsom prinsessan Åsnehuds klädningar...»

Forsslund tillhör det unga släkte, som tager lifvet lätt och friskt, utan att härför förbise dess djupa allvar. Men lifvet är icke lifvet i den mörka staden med dess osunda ångor och vanprydande

smink — lifvet är naturen, och därför: bort från staden och ut till naturen!

Liksom flere andra af vår tils svenska konstnärer har Forsslund slagit sig ned å landet — på Storgården i närheten af Ludvika. Och här tyckes han trifvas förträffligt.

En modern sagoberättare vill naturligtvis inlägga en djupare mening i sina historier — vår tid är sökandets och analysens tid — och Forsslunds sagor äro sinnrika nog. Man har jämfört den unge författaren med Andersen. Men det är svårt att göra sagor för stora barn, så att sagorna icke förefalla långa och sökta — det är svårt att samtidigt vara naiv och djupsinnig — och det kan väl icke förnekas, att Forsslund stundom i sagorna verkar en smula tröttande.

En modern spelman vill naturligtvis också inverka på sina medmänniskors lif — huru många svenska skalder nöja sig i vår tid med att sjunga endast för sångens egen skull! — och Karl-Erik Forsslund har icke håller undgått frestelsen att uppträda som en ny Rousseau.

»Och» — säger professor Levertin, hvilken vi citerade här ofvan, i sin recension om »Storgården» — »denne skald, som är så litet djupsinnig och intressant, när han resonerar filosofi eller kalafatrar samhället, blir djup och intressant, när han skildrar naturens lif, så nära står han det, och så omedelbart och starkt afspegla sig dess elementariska växlingar i hans själ. Den lyriska dagbok öfver ett år på landet, som han här gifver, är genomsusad af alla de olika årstiderna, och dess sånger om grodd och dagg, blomning, skörd och vinterhvila klinga med utomordentlig fart och stämning. Prosan och versen blifva lika friska, illusoriska och intagande, när Forsslund försänker sig i dylika naturintryck och omskapar dem till ordmusik, bilder och saga.»

Som ett vackert litet prof på Forsslunds prosadiktning må väl ock kunna anföras den präktiga lilla skiss, »Sommarmusik», som återfinnes i HVAR 8 DAG'S 13:de häfte af andra årgången.

Och hvilken humorist är han icke! Karl-Erik Forsslunds småbitar förut i »Nisse» och numera i »Strix» utgöra utan all fråga en mycket vägande del af hans författareskap. Han skref en gång till ett af »Strix» julnummer en »Julkantat», »Se, dopparedagen...» som helt enkelt är ett mästerverk i sitt slag — samtidigt en parodi på en stor kantat och en den älskvärdaste humoristiska dikt.

Karl-Erik Forsslund är en af våra mest begåfvade och mest ursprungliga yngre författare, en af dem, af hvilka man har rätt att vänta sig mycket: måtte han alltid få behålla sin ljusa, glada, friska tro på lifvet och dess makter, och i denna anda skänka oss än flera verk: surmulare och pessimister ha vi gunås mer än nog af....

VECKANS : PORTRÄTT:

C. M. V. REHBINDER.

K. m. t. har utnämnt till öfverste i armén, öfverstelöjtnanten vid andra lifgrenadierregementet friherre Carl Magnus Victor Rehbinder, född 1844. Frih. R. har under en del år varit anställd vid franska och belgiska arméerna och vid olika tillfällen deltagit i fälttåg.

A. THELANDÉR.

Prosten Anton Thelandér i Bärsjöf firade den 30 april 50-årsdagen af sin prästvigning med en enkel högtidlighet i kyrkan ut sina näraste, ämbetsröder och församlingssbor. T. är född 1829.

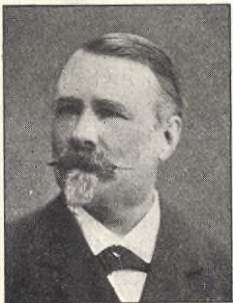
K. A. KARLING.

Fru Klara Augusta Karling har under 21 år tjänstgjort som lärarinna vid Tekniska Y kesskolan i Jönköping men med detta års utgång efter därom gjord ansökan erhållit entledigande. Det är ett praktiskt, gagnande arbete för den arbetande ungdomen fru K. nu nedlägger.

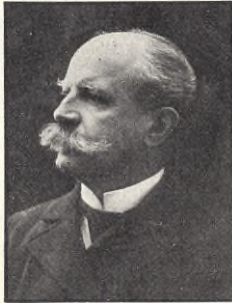
J. U. T. QUENSEL.

Til professor i patologi och allmän hälsovård vid Uppsala universitet har utnämnts laborator i patologisk anatomi vid Karolinska institutet J. U. T. Quensel.

G. F. SUNDBERG.

70 år fyllde fabrikören Gustaf Fredrik Sundberg i K. L. den 29 april, och det har i m. d. anledning af dagens betydelse, uppvaktad af släktingar och vänner.

H. F. GYLLENRAM.

Den 24 april fyllde öfversten och chefen för Södra skånska infanteriregimentet Henrik Fredrik Gyllenram i Malmö 60 år. G. har förut varit chef för Jämtlands fältlägare samt för Kalmar regemente.

M. ÅRÉN.

Kyrkoherden i Husaby Magnus Årén fyllde den 28 april 60 år, och med anledning deraf hade ett stort antal vänner både inom och utom församlingen infunnit sig för att frambara sina lyckönskningar.

L. J. HÅRLEMAN.

55 år fyllde den 23 april major Lars Johan Hårleman å Lunda. H. blef officer 1871, samt tog 1901 afsked. Blef 1902 befälhavare för Arboga Rullförsvarsområde n:o 52, samt är dessutom ordförande i Västerås läns brandstodsbolag.

K. A. SANDSTRÖM.

55 år fyllde den 26 april kyrkoherden i Refteleds och Anderstors församlingar Knut Anders Sandström. S., som prästvignad 1873, blef 1893 utnämnd till sin nuvarande befattning.

F. V. H. PEGELOW.

50 år fyllde den 16 april verkställande direktören i Stockholm-Västerås-Bergslagens järnvägar F. V. H. Pegelow, som då var förman för mycen bylining från personal, vänner och bekanta.

F. W. SVENONIUS.

50 år fyllde den 25 april statsgeologen fil. dr. F. W. Svenonius, hvilken skickligt vetenskapsmän erhöflit talrika lyckönskningar från när och fjärran.

K. J. MONTELIUS.

50 år fyllde den 26 april pastor K. J. Montelius, Evangeliska Fosterlands-Sällskapets sekreterare och pastor vid Blasieholmskyrkan i Stockholm. Genom långvarigt och troget arbete har M. förvärfvat sig stort förtroende vida omkring i vårt land.

GALLERI

J. M. LINDWALL. †

F. d. majoren i armén *Johan Magnus Lindwall* afled den 17 april på Mopoda i Nydala socken i sitt 95:e år. L. blev 1841 löjtnant, 1853 kapten samt tog 1859 afsked. Den gamle sörjes närmast af son.

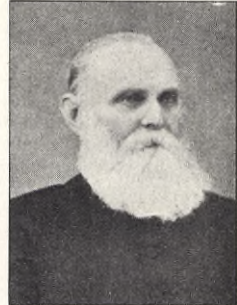
K. R. STRÖM. †

Den 26 april afled i hufvudstaden ståthållaren på Drottningholms slott, f. öfversten *Anat Richard Ström*, i en ålder af öfver 78 år 1882 öfverste i armén, tog S. afsked ur krigstjänsten 1886, 1882 utnämnd till ståthållare på Drottningholms och Svartsjö lustslott. Den aflidne var en ve klig hedersman och stod högt i gunsten hos konung Oscar. Han sörjes närmast af son och dotter samt broder.

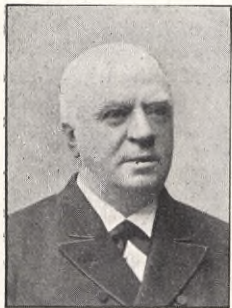
C. H. LUNDSTRÖM. †

Den 24 april afled i hufvudstaden led. af F. kammaren, fil. jub. d. kt. f. d. bergmästaren *Carl Herman Lundström*. Bortt i Filipstad under 40 år var L. ledamot af länets landsting, 1883—1887 i A. kammaren och därefter i F. kammaren. Den du lige mannen sörjes närmast af maka, dotter och fyra söner.

C. O. SÖDERSTRÖM. †

Senioren bland Visby stifts prästers ap. kyrkoherden *Carl Oscar Söderström* afled den 21 april i Rone, 75 år gammal. S. var i sin ungdom en af den Upsalienska studentsångens förmåsta förmågor. Den vördnadsvärde gamle, allmänt äktad och omtyckt, sörjes af en talrik vänkrets.

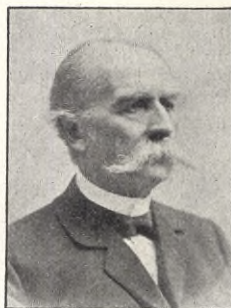
H. G. CALÉN. †

F. läroverksadjunkten *Herman Gideon Calén* afled i Linköping den 23 april. Student 1849, blev han 1858 fil. kand. och 1856 fil.-ofte doktor, 1859 utnämndes han till kollega i Eksjö och 1868 till läroverksadjunkt i Linköping. Blyt och vänsäll till sin natur sörjes C. af en stor vänkrets.

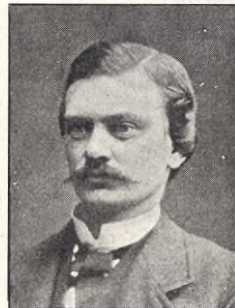
C. J. BERGGREN. †

Den 21 april afled bruksägaren *Carl Johan Berggren* i en ålder af 67 år. B. var stor delägare i flere bruksbolag i Värmland och en särdeles vänsäll man känd för sin ovanligt stora hjälpsamhet. Han sörjes närmast af tre dottrar.

A. G. HJ. VIRGIN. †

Den 29 april afled i Göteborg öfverstelöjtnanten, ve. ställande direktör:n vid Bergslagens och Göteborg—Borås järnvägar, *Arvid Gustaf Hjalmar Virgin*, född 1836. En gentleman i ordets rulla bemärkelse, var V. framstående inom sitt fack.

E. M. F. FRYBERG. †

Den 17 april afled å Sigridsholms gård i Uppådal godsägaren *Emil Magnus redrik Fryberg*, född 1847. Genom sin dugad och förmåga var han i det offentliga lifvet mycket anlitad. Han sörjes närmast af maka och barn.

F. W. L. BERGQVIST. †

Den 30 april afled i Örebro tobakshandlaren därstädes, *Friborg Wilhelms Leonard Bergqvist*, i en ålder af 47 år. Vid sidan af sitt anseende som en duktig köpman ägde B. vänskap från en mycket stor krets, som jämte de närmaste sakna den bortgångne.

C. A. PETTERSSON. †

Den 21 april afled i Göteborg en synnerligt i förstaden Majorna mera känd samhällsmedlem, f. inspektoren *C. A. Pettersson* å sägen, i en ålder af 72 år. Han var under sin krafts dagar i Majorna anlitad för åtskilliga kommunala uppdrag.

M. NILSSON. †

Kassören vid Klippans pappersbruk *Magnus Nilsson* har efter några dagars sjukdom aflidit. N., som var född 1861, har varit i brukets tjänst omkring 20 år. Han var en i hög grad skotsam man och omtyckt af alla.

G. TORPADIE-LINDBLOM. †

Från Paris ingår sorgebudskapet att den unga, begåfvade sängerskan fru *Gudrun Torpadie Lindblom* plötsligen aflidit därstädes. Fru T.-L. var maka till den i Paris bosatte svenske journalisten Theodor Lindblom. De lifvade det inom den svenska kolonien i Paris år stort. Förutom af make sörjes den aflidna närmast af barn och syskon.

Han hade fått namnet Krüger. Från engelsk synpunkt var detta ingalunda en komplimang mot den ståtliga fullblodsdoggen. Han var i alla fall sin ägarinnas, miss Cynthia Rosssdales, älskling.

Trots sin stora ovilja mot herrar, var han icke desto mindre en nyttig hund, ty han höll sin ägarinnas många beundrare på afstånd.

Men hur ofta han än visade sina pärlhvita tänder, gjorde han dock aldrig detta mot unga Jack Wilson. Denne var emellertid lika illa ute som de öfriga, han var öfver öronen kär i den otillgängliga miss Cynthia. Och det må ju vara honom förlåtet, ty föremålet för hans beundran var en både vacker och intelligent ung dam. Hon var rik, men det var då äfven han, och man kunde sålunda ej säga, att han älskade henne för pännings skull.

Sanningen att säga älskade hon honom också — men icke för allt i världen ville hon låta honom veta af det — och så fick den stackars gossen gå där med sina kärleksval.

»Han är alltför tillbakadragen af sig», resonnerade miss Cynthia. »Hvarför skulle icke han komma till mig, jag skall väl ej behöfva gå till honom. Ja, jag tror säkert att han älskar mig.»

Under det Cynthia vid sitt fönster förde denna monolog, kom hon att kasta blicken ned på gatan och fick se en vacker, ung man passera. »Det är Lewis Trehearn», mumlade hon.

»Han har nu varit här tre veckor utan att jag lyckats göra hans bekantskap. Jag skulle gärna vilja lära känna honom. Om jag skulle försöka bli presenterad för honom» — och ett skälmskt leende upplyste hennes ansikte — »det skall måhända göra Jack svartsjuk och då tog han nog mod till sig och gjorde sin förklaring. Ja, jag skall bli bekant med Lewis Trehearn».

Huruvida denna plan att visa sig uppmärksam mot en man för att uppmuntra och egga en annan, var hedrande för vår hjältinna, må lämnas osagdt. Inom loppet af några få dagar lyckades hon blifva presenterad för Lewis Trehearn, som helt nyligen ankommit till Crefton.

Hvarifrån han kom visste ingen, men alla berömde honom för hans världsvana och lediga konversation.

Men trots sina sällskapstalanger, gjorde han intet intryck på Cynthia, hennes hjärta var allt för djupt fästadt vid Jack — och vid Jack allenast.

Likväl ägnade hon främlingen en stor uppmärksamhet, och han blef till sist invigd i alla hennes familjeförhållanden. Hon berättade oförbehållsamt om sin faders rikedomar och de många magnifika presenter, hon fått vid olika tillfällen. I sin oskuld märkte hon ej huru främlingens ögon glänste af lystnad då hon berättade om sina dyrbarheter.

Under tiden blef mr Trehearn intim vän med hela familjen med undantag af Krüger — den kloke hunden blef aldrig fullt förtrogen med honom.

Men Cynthias handlingssätt hade en motsatt verkan. Jack Wilson drog sig helt tillbaka. Han var för stolt för att af henne begära någon förklaring.

Trots sin sorg beslöt han en eftermiddag företaga ett ströftåg genom den närbelägna skogen.

Han slog sig ned under ett stort träd, tände sin pipa och beredde sig på en njutningsrik stund med sina tidningar. Han hade ej suttit länge förrän han hörde fotsteg nalkas bakifrån och blef ofrivillig åhörare till följande samtal:

»Tror du, vi kunna göra något kap i den här byn, Lewis?»

»Ja, visst. Af gubbens förtjusande dotter vet jag, att deras bo är värdt minst 50,000 kronor. Vi taga allt som lämpar sig; också juveler och bordsilver.»

»Bravo, men hur har du fått reda på allt?»

Jo, genom Sandford. Jag hade ej varit här fullt en månad, då jag blef bekant med Rosssdales dotter. Det kan man kalla 'bondtur'»

Jack började sjuda af förbittring, men han bemästrade sin vrede. Han måste ju ha bevis.

»På onsdag i nästa vecka således, vid mörkrets inbrott mötas vi vid 'Kings Arms', nära stationen. Vi kunna ingenting företaga före midnatt.»

Nu fick Jack saken fullt klart för sig. Lewis Trehearn stod i spetsen för ett tjufband. Han satt stilla tills de aflägsnat sig, hvarefter han gick en omväg till byn och mötte dem, då de styrde sina steg mot värdshuset »Kings Arms».

Natten för inbrottet var inne. Nu skulle Jack få tillfälle afslöja Lewis Trehearn. Han hade skrivit efter en skicklig detektiv från London, och de observerade huset från skuggan af ett träd.

»Hvad 'i Japan' är det här?» mumlade detektiven. »Det är den välsignade hunden.»

Det var verkligen Krüger, som strök sin nos mot Jacks ben. Han lugnade hunden och fick honom att lägga sig ned. Tunga mo'n jagade öfver himlen, och vinden tjöt dystert i träden. Det var en lämplig natt för plundring.

»Vi taga hvar sin», hviskade detektiven. »Jag har stationerat en konstapel på andra sidan huset.»

Klockan slog ett och då först fingo de höra ljudet af en vagn på den öde gatan.

»Det kan väl ej vara dessa», hviskade Jack och pekade på de tre männen i vagnen.

»Jo, så är det», svarade detektiven. »En måste hålla hästen.»

»Jag förstår», sade Jack och grep ett fastare tag i Krügers halsband.

»Låt oss nu vänta tills de kommit in», sade detektiven.

»Godt», svarade Jack, »se'n skola vi leka med.»

En lång tystnad följde, och Jack började fundera på om de vågat sig in eller ej. Plötsligt fick han se ett ljus i ett af rummen.

»Nu äro de inne, låt oss följa efter.»

»Icke än, mr Wilson.» Jack vände sig om förvånad öfver denna myndiga ton.

»Icke än — hvad menar ni?»

»Helt enkelt detta», svarade den andre och drog blixtnabbt upp en revolver ur fickan och riktade den på den förvånade Jack. »Ni har blifvit fångad i ert eget nät. Rör ej ett finger, ty då är ni dödens.»

»Du, din bof!» var allt han kunde säga, utom sig af vrede som han var.

»Ni förstår», fortsatte den falska detektiven, »att jag nödgas kvarhålla er här en kvart eller så. Den gosse ni skickade att lägga brevet på posten tappade det, och till all lycka fann en af de våra det.»

Detta var för mycket för Jack. Han rusade rakt på sin motståndare, men denne tog ett steg åt sidan och gaf honom ett hårdt slag öfver hufvudet, så att han tumlade bedöfvad omkull.

»Hvilken skada!» mumlade mannen, då i detsamma Krüger med all kraft högg sig fast i hans ben. Bofven gaf till ett fasans skri.

Detta skri förstörde allt. Under eder och förbannelser måste Lewis Trehearn och hans sällskap gifva sig af hals öfver hufvud för att rädda sina lif.

Den tappra Krüger släppte slutligen sitt offer och så kom äfven denne för undan.

En stund senare fann man hunden vid sidan af sin sårade vän, slickande hans ansikte för att återkalla honom till medvetande.

Vi behöfva väl ej tillägga att den vackra Cynthia vårdade Jack Wilson till dess han blef fullt återställd. Under tiden hade han hunnit förklara henne sin kärlek. Snart fick alla hennes beundrare klart för sig, att hon gjort sitt val för lifvet.